

בשנר

ידיעות קיבוץ הזורע - ד' אדר התשע"ז - 02.03.2017

ראיון עם המוזיאון | עמוד 4
ראיון עם מנהלת המוזיאון החדשה והאוצרת הוותיקה

הפינה לשיתוף הציבור | עמוד 8
על אתגרים, צעירים וקליטה עם ביאטריס ועליזה

בעיות עם חניות | עמוד 9
פניית דיירים בשיכון צמרת וקירי ותגובת ועדת תכנון

מה אתה יכול לעשות בשביל "בשנר" | עמוד 13
פניה לחברים להשתתפות פעילה בעיתון

דבר המערכת

משולחן העורכת / נעה אלבוחר

אסתר המלכה / אנדריאה דל-קסטניו,
צייר איטלקי, 1457-1423

חג פורים המתקרב אלינו בעוד כשבוע מביא איתו שמחה גדולה כחלק ממצוות החג. הילדים זוכים להתחפש לדמות אהובה ואילו המבוגרים חוגגים בשמחה מתפרצת, לעיתים מתפרצת מידי, בעידודו של האלכוהול החופשי המחולק במסיבה. מלבד המצווה לשמוח אנו מצווים גם לקרוא את המגילה ולחלק משלוחי מנות לחברים ולנזקקים.

אולם, מעבר לשמחה הגדולה ולחגיגות מסתתר חג המהווה סיפור על כוחן של נשים. ראשית, שם המגילה נושא את שמה של אשה. ישנם רק שני סיפורים בתנ"ך הנוהגים כך, מגילת אסתר ומגילת רות. שנית, המגילה מגוללת את סיפורן של שתי נשים המסרבות לקבל את הגורל אותו מכתוב להם העולם הגברי השולט סביבן ככלל והבעל שלהן, המלך אחשוורוש בפרט.

האישה הראשונה, ושתי, מנסה למרוד במציאות בקול תרועה גדולה. אין זה מקובל שאישה בזמנים אלו תמרה את פי בעלה, למרות דרישותיו ההזויות, על אחת כמה וכמה כאשר הוא המלך בכבודו ובעצמו. מרד גלוי זה נכשל באותה תרועה גדולה והיא נשלחת אל מותה. השניה, אסתר שלנו, מתאפיינת בהתנהגות חיצונית מופנמת ושקטה אך פנימית גם היא מורדת, אינה משלימה עם המציאות, ומצליחה דרך מלחמתה השקטה להפוך אותה על פיה ולהציל את עם ישראל.

ההיסטוריה של עמנו שזורה באסונות שכאלו וגם אצלנו יש סמל מהדהד לסיפור ההצלה של עמנו מהאסון האחרון שפקד אותנו. סמל זה הוא כמובן בית וילפריד שבבסיסו סיפורו המדהים של האדם שהציל ילדים בתקופת השואה. עדכון על הפעילות למענו ולמען גיבורים שכמוהו נמצאת בגיליון במאמרו של אילן בר. בנוסף ניתן למצוא ראיון עם שתי ה"אסטריות" של מוזיאון וילפריד, רתם, המנהלת החדשה של המוזיאון ושיר, האוצרת שסוגרת אצלנו עשור של פעילות. נשים אלו פועלות בשקט אך בנחישות כדי להמשיך לקיים את המוזיאון בתקופה לא קלה בה האתגרים הכלכליים אותם יש לצלוח רבים.

אישה נוספת המצטרפת לעמדת ההובלה בקיבוץ היא שרה מענית, מזכירת הפרט החדשה המצטרפת לנרקיס, האישה השניה בהנהגה המקומית. שתצליחי לנווט אותנו בתבונה ושנאנחנו כציבור נלמד מהעבר ונצליח לנהוג באדיבות שלא אפיינה את יחסינו לבעלי תפקידים קודמים. נאחל לשרה הצלחה בתפקידה החדש וכמובן שתתכונן כי גם אליה נגיע לראיון לעיתון.

*הרשימה מוקדשת לאסתר (אסתי) שלי שגם בשקט וברוגע מצילה אותי ועוד הרבה אחרים מאסונות בדרך.

שבת שלום,
נעה אלבוחר

מערכת בשער:

עורכת: נעה אלבוחר
עיצוב ועריכה גרפית: אנה אבריאל
טל: 052-3990860
דוא"ל: bashaar@hazorea.org.il

כותבים: נעה אלבוחר, לינזי שחורי,
תומר גרוס, יבל ברקאי, אילן בר, נטע הרפז, מורן נסלבסקי פלד, שבתאי פרידמן, צוות הארכיון, דני נהב

צילום תמונת השער: נעה אלבוחר

הפצה: יעל טיקטין

דרושים:

- אחראי מדורים:
- תרבות ופנאי
 - מתכונים
 - טיולים
 - הכר את החבר
 - ארכיון
 - יצירה מקומית

אחראי המדור נדרשים לרכז את החומר בתחומם. למצוא ולשלב את הכותבים המשתנים במדור שתחת אחראיותם. יכולות נדרשות: לעמוד בזמן!

2 | דבר המערכת

4 | ראיון עם המוזיאון

ראיון עם מנהלת המוזיאון החדשה

והאוצרת הוותיקה

6 | מה שלום וילפריד ישראל?

אילן בר

8 | הפינה לשיתוף הציבור

ועדת קליטה

9 | חניות בקיבוץ

10 | העיקר בריאות

11 | לזכר ארז הרפז

12 | ברכה למזכירת הפרט

ברכת נטע הרפז למזכירה החדשה

גן וצליל

עדכון על פינה משחק חדשה לילדים

13 | מה אתה יכול לעשות בשביל "בשער"

14 | תרבות ופנאי

מה לי ולספורט – נחשון שחם

לי זה יצא טעים – לינזי שחורי

17 | אור בואדי

טבלת מיצגים לאירוע האור

18 | יצירה מקומית

בחירות לא עלינו – יבל ברקאי

סולמות – שבתאי פרידמן

19 | היה היה

פינת הארכיון

20 | היכן אני נמצא

חידת השבוע עם דני נהב

נר נשמה מרץ

1.3.91 לאה רובינשטיין

1.3.93 חיים סלע

1.3.94 ראובן (ריו) לביא

1.3.00 אשר בן צבי

2.3.11 סילביה בן חורין

5.3.08 ברכה גיא

5.3.12 שמואל כפרי

6.3.91 עילם מלאכי

10.3.66 מיכאל חרמוני

10.3.11 אברהם נגרי

נפל, נרצח ליד הזורע 11.3.48 גבריאל לאי

נפל, נרצח ליד הזורע 11.3.48 ברנהרד שיפר

12.3.99 טליה אלדור

13.3.14 יהושע צרפתי

14.3.85 ריטה פרוינד

16.3.04 נעמי סגל לוקס

19.3.85 יעקב פרחי

19.3.99 חוה ניקולאי

19.3.01 ארז הרפז

20.3.90 אהוד טל

20.3.09 אסתר לביד

21.3.83 לוח רוזנברג

21.3.94 גדעון שפי

22.3.08 דוד שלח

23.3.87 אדי מרוז

27.3.07 אירית רונן

28.3.89 יצחק נהב

28.3.95 שאול גנוסר

28.3.99 בטי שטרן

29.3.01 גבריאל פלטי

30.3.62 חיים מונצ'ש

30.3.07 נתן שחורי

ראיון עם מוזיאון

יש אצלנו פנינה והיא אינה סמויה מן העין. היא יושבת בגאווה בחזיתו של הדשא המרכזי ומשקיפה על כל מרכז הקיבוץ. לפנינה הזאת קוראים מוזיאון וילפריד. לפני זמן קצר התחלפה ההנהלה במוזיאון וניצלתי את ההזדמנות להכיר את המנהלת החדשה, האוצרת ואת הפעילות במוזיאון יותר לעומק / נעה אלבוחר

האם יש פעילויות חינוך במוזיאון?

כל הגנים של המועצה מגיעים אלינו להדרכות. בנוסף, ישנו פרויקט בשם "מרחב משותף" המשלב ילדים ערבים ויהודים בגיל בית הספר היסודי. הילדים הערבים מגיעים מאום אל פחם ואילו היהודים מבית הספר האנטרופוסופי בטבעון. הפרוייקט כולל ביקור אצלנו, ביקור בגלריה באום אל פחם ופעילות אתגרית משותפת. לא קל למצוא בית ספר יהודי ששמח לשתף פעולה בפרוייקט שכזה ומגיע מחוייב באמת לתהליך, ללא דעות קדומות. בנוסף, גם בית ספר פלגים מגיע לביקור ואילו בטווח הגילאים הגדול יותר, תיכונים, מגיעים לרוב רק תלמידים המתעסקים בלימודי אומנות באופן פורמלי.

ממה בנוי תקציב המוזיאון?

מוזיאון, בהגדרתו, אינו יכול להחזיק את עצמו מבחינה כלכלית. אנו מקבלים תקציבים מהקיבוץ כמובן אך גם ממשרד התרבות, תמיכה קטנה מהמועצה, ותרומות. ההכנסות ממכירת כרטיסים לא מהוות אחוז גדול מההכנסות. חשוב לציין שכל המוזיאונים בארץ במצב זה והמוזיאון שלנו אינו יוצא דופן. תקציב המוזיאון מאתגר מאוד, במיוחד אם רוצים להביא אומנות טובה ומשמעותית.

"התפקיד שלנו הוא להביא לכאן אומנים טובים. כשאנחנו שומעות מבקרים אומרים "כל כך נהנינו, יש פה אומנים שונים לגמרי מתל-אביב" או "איך לא שמענו עליכם קודם" זו המחמאה הגדולה שיותר שניתן לקבל."

אז בעצם גם אם מספר המבקרים יוכפל עדיין מצבו הכספי של המוזיאון לא ישתנה בהרבה?

נכון, למרות שכל תוספת עוזרת ואנחנו לא מזלזלות בכך.

מה יקר בהבאת תערוכות המציגות "אומנות משמעותית"?

הובלת יצירות אומנות יקרה, בעיקר אם רוצים להציג אומנים מחו"ל, למשל מארצות המזרח. נוסף על כך יש את הוצאות הביטוח של היצירות. ישנה גם אומנות שאותה האומן יוצר במיוחד לחלל המוזיאון, מעין התאמה אישית, והקמת תערוכה שכזו יקרה ומצריכה לעתים לבנות קונסטרוקציות ייעודיות. לאחר כל תערוכה יש גם צורך לסייד את הקירות ולסתום את החורים שנעשו.

כל חיי התנדודתי בין הרצון לעסוק באומנות ובין הגישה הפרקטית שלי לחיים ולא חשבתי שיש דרך לשלב בין השתיים. גם כיום, אורח החיים הנוכחי מאתגר והעשייה האומנותית שלי מתרכזת בעיקר בציור של גיבור-על כזה או אחר לפי בקשת הדור הצעיר בבית. למרות זאת, מדי כמה חודשים, אני מצליחה לחמוק לסיור במוזיאון וכך, למרות אתגרי החיים אני מצליחה לשאוף מעט אויר של אומנות. לפני זמן קצר התחלפה מנהלת המוזיאון וזה נראה תזמון מתאים לראיין את רתם, המנהלת החדשה, ואת שיר מלר ימגוצ'י אוצרת המוזיאון.

שלום בנות, רתם לקחת על עצמך לאחרונה את ניהול המוזיאון, ספרי לנו על עצמך?

את המוזיאון הכרתי לראשונה כמבקרת לפני חמש שנים. במקצועי אני עורכת דין אך לפני כשנתיים חיפשתי שינוי מקצועי והצטרפתי למוזיאון לעבודת השיווק במשרה חלקית. לאחר שהמנהלת הקודמת, ענת, עזבה היא עודדה אותי להיכנס לנעליה.

תוכלנה לספר מעט על הצוות?

הצוות כולל את טלי וויס - מזכירת המוזיאון והיחידה שעובדת במשרה מלאה. שיר - כאוצרת המוזיאון

שמציינת השנה עשור של פעילות, אורית גולדברג - רכזת הדרכה, שושי חורש - מדריכה, אורנה מירון - רשמת האוסף בהתנדבות וריימונד אליס בהנהלת חשבונות. בנוסף, בסופי שבוע ובחגים, עובדים במוזיאון עוד חברי קיבוץ שעוזרים לנו לשמור על פעילותו הרציפה.

כמה מבקרים יש במוזיאון?

כמות המבקרים מאוד שונה מיום ליום, בפתחות יכולים להגיע 300 איש ומאידך ישנם ימים רגועים מאוד. בשנה מגיעים אלינו כ- 15,000 מבקרים, ממגוון גילאים רב, החל מגיל הגן ועד למבקרים מהגיל השלישי.

אילו מאמצי שיווק נעשים?

אנחנו מתמקדים בעיקר ברשתות החברתיות. יש לנו אתר אינטרנט פעיל, דף פייסבוק ואינסטגרם. בתערוכות בהן אנו מקבלות תקציב נוסף אנחנו נעזרות גם במשרד יחסי ציבור חיצוני. הרבה מהבחירות האומנותיות שלנו נעשות תוך לקיחת השיקול העסקי בחשבון. אנחנו מנסות להביא אומנים מוכרים שכבר צברו "מעריצים" ויכולו למשוך קהל למוזיאון. אנחנו מנסות לחפש שיתופי פעולה עם ארגונים נוספים.

אם כבר הזכרת שיתופי פעולה, אולי ניתן לחשוב על שיתוף פעולה עם נותני שירותים נוספים בקהילה, חדר אוכל, בריכה וכדומה לצורך משיכה של קהל נוסף?

רעיון מצויין, שאנחנו חושבות עליו ומחפשות שותפים. אני מאמינה כי קהל מבוגר יותר של שוחרי אומנות או קהל שמגיע בגלל הסיפור על וילפריד עצמו לא יתחבר לרעיון הזה אך אולי זה יותר מתאים לקהל של משפחות צעירות שעדיין לא פיצחנו את הדרך להביאו למוזיאון.

אז מה מתוכנן לנו בתקופה הקרובה?

לפני כשבוע נפתחו שלוש תערוכות חדשות העוסקות בתפיסת הגוף הלא גשמי. בקיץ אנו מציגות לרוב אומן מהמועצה והפעם נארח את אתי עמרם מקיבוץ דליה. בסתיו יגיע לכאן, בשיתוף עם מכללת אורנים, אומן מוויאטנם לשהות אומן של 3 שבועות. אנחנו חושבות גם כיצד לציין בקיץ את חגיגות 70 השנה להנחת אבן הפינה של המוזיאון.

מה זה לכאן? לקיבוץ?

כן, תוכניות של שהות אומן מקובלות. זה זמן שבו האומן יוצר במקום עצמו, לפעמים בשיתוף עם הקהילה. הוא יתארח בקיבוץ, אולי אפילו אצל משפחות כדי להתחבר בצורה יותר ישירה למקום.

איך בכלל מוצאים אומנים לתערוכות?

אומנים ישראלים לרוב פונים אלינו ואנחנו בוחנים את רמת התאמתם מבחינה אומנותית אך גם מבחינה שיווקית. לאומנים מחו"ל אנו פונים באופן יזום ולא חוששות לפנות גם לאומנים בינלאומיים. דוגמא לכך היא האומנית היפנית המציגה עכשיו אליה נחשפנו בתערוכה בונציה. התפקיד שלנו הוא להביא לכאן אומנים טובים. כשאנחנו שומעות

מבקרים אומרים "כל כך נהנינו, יש פה אומנים שונים לגמרי מתל-אביב" או "איך לא שמענו עליכם קודם" זו המחמאה הגדולה שיותר שניתן לקבל.

האם יש מחשבות על רענון התערוכה קבועה היא מוצגת כבר זמן רב?

האוסף מאוד אקלקטי. התצוגה הנוכחית מתבססת על הפריטים היפים ביותר שלו, תוך לקיחה בחשבון את עמידות הפריטים לתצוגה קבועה (עמידות לתאורה, לחות, תנאי מזג אוויר). החלפה של התצוגה עולה כ- 100,000 ש"ח ומכיוון שאנחנו כרגע במצב הישרדותי מבחינת התקציב אין זה עומד על הפרק.

איך אתן רואות את הקשר בין המוזיאון והקהילה בקיבוץ?

הנושא הזה נמצא כל הזמן בשיח בצוות. אנחנו מקיימות כאן צוואה באהבה גדולה וברור לנו שמערכת היחסים צריכה להתרחב. היינו רוצות לראות יותר פרויקטים מיוחדים, כמו של ליאת לבני, שמערבים את המקום ואת החברים ולקדם אירוח של אומנים אצלנו. אנחנו רוצות שהקהילה

תראה במוזיאון מקור גאווה ושיותר חברים יבואו לבקר בתערוכות, בעיקר מהדור הצעיר.

שאלה לרתם, כמי שמתחילה עכשיו תפקיד חדש. אילו אתגרים את רואה לנגד ענייך שבהם תרצי להתמקד כמנהלת המוזיאון?

ראשית, המבנה צריך לעבור שיפוץ רציני כדי להבטיח את המשך קיומו. שנית, הייתי רוצה לקדם את המוזיאון כמרכז תרבות אזורי שיכיל לא רק תערוכות אלא גם תוכן נוסף, מופעים והרצאות שימשכו קהל. ולבסוף, לשפר ולהעמיק את הקשר של המוזיאון עם חברי הקיבוץ.

מילים אישיות לסיום?

שיר: מבחינתי זו זכות להיות כאן. הייתי רוצה שהקהילה תרגיש יותר שהמוזיאון שלה ובשבילה. רתם: המקום הזה הוא אוצר בלום, אני אוהבת אותו והייתי רוצה להוציאו מ"מעגל העונני". קיבלתי נכס יקר למשמרת ואני מקווה שאעשה עבודה ראווה.

תודה רבה לכן על השיחה, אני מאחלת הצלחה לרתם בתפקידה החדש ולשיר, להמשיך ולפתח את המוזיאון לתפארת.

מה שלום וילפריד ישראל? האם יש מצילים יהודים נוספים כמוהו?

עדכונים על הקרנות הסרט הקצר והארוך, בארץ ובעולם. הסבר על היחס המפתיע לו זוכים "יהודים שהצילו יהודים" במהלך השואה, מ"יד ושם" ומהחוקקים בכנסת. חידון ארצי על מצילים יהודיים בשואה שבא להילחם בתופעה זו וסיומת יפה, על ילד מהקינדר-טרנספורט, שמגלה לכולנו מי הם הגיבורים האמיתיים של כל הסיפור הזה / אילן בר

וילפריד ישראל. (זאת כמובן בנוסף ובשונה ממורדי גטו ורשה ופרטיזנים, שנלחמו בנשק ושהם "המקבילה" לאתוס הציוני ולצה"ל).

מזה שנתיים הצטרפתי לארגון הזה, המונה כ- 15-20 אנשים, בניהם ניצולי שואה ופעילים בצורות שונות בנושא. הוועד הזה, בשיתוף עם ארגון "בני ברית" העולמי ועם קק"ל - מעניק כבר חמש שנים "אות המציל היהודי" ליהודים (לרוב לבני משפחותיהם) שיש עדויות ברורות על התמסרותם להצלה. האות מוענק בטקס גדול בבוקר יום השואה. במסגרת זו, וכדי להעניק לוילפריד את מקומו הראוי, נערך הטקס של הענקת האות לוילפריד במוזיאון שלנו, ביום השנה להירצחו, ב- 1 ביוני שעבר.

שינוי דרך חקיקה

כדי להגביר את המודעות לנושא - העלה הוועד להוקרת המצילים היהודים הצעה בכנסת, דרך חברי כנסת, לתקן את חוק ייסוד יד ושם ושמירת זכר השואה משנת 1953. על בסיס החוק הזה הוקם "יד ושם" וכל פעילותו, ובמסגרתו הוקם המפעל של הוקרת "חסידי אומות העולם". אך לא מוקירים את היהודים המצילים. מדוע? "יד ושם" מתנגד מזה שנים להוקרה כזו, בטענה שיהודים שהצילו יהודים זה מובן מאליהם, "כל ישראל אחים", "כל ישראל ערבים זה לזה", ולכן זה אינו ראוי למדליה ולהוקרה. כיום, בהתנגדותם לתיקון לחוק - הם טוענים כאילו "להיפך" - שיש כל כך הרבה עדויות על עזרה והצלה בין היהודים שזה יעורר "מלחמת עולם" למי מגיעה הוקרה ולמי לא. בכל מקרה נשאר העובדה, שקשה להכחשה - שנושא יהודים שהצילו יהודים רבים אחרים למרות שיכלו להציל את עצמם - אינו מוכר בציבור! ובוודאי שאינו מוכר לתלמידים בבי"ס שלומדים על השואה!

חידון מצילים יהודים - ברשת החינוך הדתי הממלכתי הגעתי למכללת ירושלים לבנות דתיות, סמינר למורות - כדי להציג להם את הסרט על וילפריד. יש להם מרכז למורשת השואה - והם הוציאו השנה ספר "ערבים זה

עדכון על הקרנות הסרטים בארץ ובעולם

וילפריד מת כבר הרבה זמן, ולא מודע לפלאי הטכנולוגיה שהגיעו אלינו ולסרטים שנעשים על חייו. אני לעומתו חי את סיפור חייו כמעט ברמה יומית.

עם הסרט הראשון, הקצר - אני ממשיך להתרוצץ בקהלים שונים, מנוער ובתי ספר ועד קשישים, לאחרונה יותר ויותר מגיע לבתי ספר - בד"כ לכיתות י' עד י"ב, בכיתות י"א בדרך כלל במסגרת הכנה למסע לפולין. ברוב הקהלים שנחשפים לסרט ולסיפורו של וילפריד, בעיקר ביותר מבוגרים - הסיפור מתקבל בהתרגשות רבה ובשאלות חוזרות - "הכיצד הוא לא מוכר ולא שמעו עליו עד כה?".

הסרט השני, הארוך, הוקרן לפני מספר ימים בהקרנת בכורה בפסטיבל סרטים בסן דייגו ולאחר מכן במוזיאון הסובלנות בלוס אנג'לס, בהשתתפות יונתן ניר הבמאי. זכה להתעניינות רבה ולהצלחה. בהמשך הוא צפוי להקרנה בקרוב בפסטיבלי סרטים נוספים בארה"ב ובאירופה. במקביל אנחנו מנסים שוב להציגו לפסטיבלי סרטים בארץ, שאליהם לא התקבל בשנה שעברה.

"אות המציל היהודי" - ו"חסידי אומות העולם"

כמעט כל אדם בישראל מודע למושג "חסידי אומות העולם" - גויים שהצילו יהודים תוך סיכון אישי. כמעט אף אחד בישראל לא מודע לנושא של יהודים שהצילו יהודים בחירוף נפש וסיכון אישי למרות שיכלו למלט את עצמם מהנאצים.

מי זוכר שבקיץ שעבר, ב- 1 ביוני, היה טקס מכובד בבית וילפריד שבו הוענק לוילפריד "אות המציל היהודי"? מי העניק לו את האות? לא "יד ושם"! ממש לא! "יד ושם" מתנגד לנושא! לפני כשנתיים וחצי גיליתי ארגון קטן אך נמרץ, בשם "הוועד למען הכרת והוקרת יהודים שהצילו יהודים", שפועל מזה כ- 15 שנה (!) ושם לו למטרה להביא לתודעה ולחינוך בארץ את העובדה שלא רק גויים הצילו יהודים, ולא כל היהודים היו פאסיביים בתהליך ההשמדה, אלא רבים וטובים התמסרו לעזרה והצלה, כמו

קוריוז לסיום:

המליצו לי להתקשר לניצול מהקינדר-טרנספורט, ששירת כטייס קרבי בחיל האויר. בטלפון הוא "התנפל" עלי שלא וילפריד ולא שאר המארגנים והמאמצים של ילדי הקינדר-טרנספורט הם הגיבורים של המבצע, אלא – **ההורים!!** ההורים שעשו החלטה כה קשה בימי האיום ואי הוודאות הקשה טרום המלחמה – להציל את ילדיהם ע"י פרידה מהם ושליחתם לאנגליה! הוא מקים היום, יחד עם חבריו, **אנדרטות לזכר ההורים** בכל תחנות הרכבת שבהן הרכבות עצרו ואספו את הילדים בדרכם לאנגליה! הוגו מרום, אותו ניצול וטייס – הוא היום בן 88, בקרתי בביתו והנה צילום כיצד ביצע טיסה במטוס קרב לפני שנה, בגיל 87!

ילד הקינדרטרנספורט שהפך לטייס בחיל האויר – עושה טיסת נוסטלגיה בגיל 87!

צוערים מהיחידה של אלעד הזארי רואים את הסרט בבית וילפריד.

בתחנת הרכבת ברלין – לצד אחד יוצאות רכבות המוות למחנות ההשמדה, לצד השני ילדי הקינדרטרנספורט להצלה וחיים. פסל של מיזלס.

עדכוני תרבות לחודש מרץ

3.3.17 - אירוע אור וצליל בואדי 2017.

9.3.17 - פורים של חברת הילדים.

12.3.17 - פורים הגיל הרך

17.3.17 - בבוקר, מירוץ ניווט לזכר

ארז הרפז. תחילת הזינוקים התחרותיים

בשעה 9:30

בערב, מסיבת פורים לחברים

24.3.17 - אירוע לכבוד יום האשה (קצת

באיחור) - סטנדאפ קולינרי עם תמי

סירקיס בשעה 10.30 - קפה וכיבוד קל,

תחילת המופע ב- 11.00 במת"ן

עד כאן להפעם, ענת

הפינה לשיתוף הציבור

דיווח ועדת קליטה / תומר גרוס

משפחות שעתידות לבנות את בתיהן בשכונה החדשה, התהליך כלל מפגשים ושיחות רבות עם משפחות אשר הביעו רצון להיכנס לפרויקט ובמקביל גם דיונים רבים בתוך הקיבוץ בנושא. התהליך היה מורכב ורב תהפוכות ולא תמיד ניתן היה לדעת איך הדברים יסתיימו. מרבית המועמדים לקליטה מעדיפים דווקא בדירה 'יד שנייה' בתוך הקיבוץ על-פני בנייה של בית חדש והוועדה נדרשה לתמרן בין רצונות אלו לבין התנאים הקיימים בשטח.

בנוסף לנקלטים לחברות מותנית, ישנם גם מספר בני קיבוץ שמעוניינים לחזור לקיבוץ ולהיקלט לחברות ולמעשה ממתינים לדירות פנויות. הוועדה מנהלת רשימת המתנה אליה ניתן להגיש רק לאחר ביצוע האבחונים הנדרשים, אחת לחצי שנה נפתחת רשימה חדשה עם זכות ראשונים לבנים אשר להוריהם אין ילדים אחרים שהם חברי קיבוץ (בהתאם לכתוב בחוברת השינוי), כמובן מבלי לדחוק אחורה מועמדים שכבר נמצאים ברשימה. הרכזות מציינות בגאווה כי משנת 2013 נקלטו בהזורע 80 חברים/מועמדים.

קשיים:

- חסר מאוד החיבור בין ועדת קליטה לוועדת צעירים בהכנה של הצעירים המתקרבים לגיל 30 לכניסה לתהליך של קליטה.
- לאחר השינוי חל גם שינוי משמעותי מאוד בדרישות מהנקלטים, במיוחד במישור הכלכלי. צעירים רבים במיוחד כאלו שחיים בקיבוץ, מתקשים להפנים ולקבל את הדרישות של הקיבוץ ולא מגיעים 'מוכנים' לשלב הקליטה בגיל 30.
- לעיתים נאלצת הוועדה להתמודד עם צעירים אשר עברו את גיל שלושים ולא החלו בתהליך קליטה, במקרים מסוימים צעירים אלו גרים בבתים שתוך הקיבוץ (לא בחדרי צעירים) ובמידה מסוימת מעכבים קליטה של חברים חדשים בגלל מחסור בדירות.

תכניות קדימה:

לסייע לכל הנקלטים החדשים למועמדות ולחברות מותנית להשתלב בחיי הקיבוץ, לחזק את הקשר עם ועדת צעירים ועם הצעירים עצמם, ולחזור לשגרה של קליטות רגילות למועמדות (לא חברות מותנית) כולל גם קליטה של אנשים שאינם בני קיבוץ, כאשר היעד הוא להגיע ל- 10 קליטות בשנה.

עם סיימו של גל הקליטה הגדול של משפחות לחברות מותנית נפגשתי עם ביאטריס שתיל ועליזה מיכאלי רכזות ועדת קליטה, לשמוע מהן על פעילות הוועדה.

חברי הועדה:

ביאטריס שתיל, עליזה מיכאלי, הדר ירון, מרים גרוס, אפרים טיקטין, אסתי הזארי, סנדרה קובלינסקי, דני אלבוחר, לוטם בר ומזכיר/ה כללי.

תדירות התכנסות:

הועדה מתכנסת בערך אחת לחודש, בהתאם לנושאים כאשר שיש לדון עליהם.

תפקיד הועדה:

איתור הנקלטים, בדיקת ואימות נתוני הנקלטים, תוך בין הנקלטים לגורמים הרלוונטיים בקיבוץ בתהליך הקליטה, סיוע וליווי הנקלטים בכל שלבי הקליטה ובחודשים הראשונים לאחר מכן.

הועדה אחראית על קליטה של צעירים אשר גרים בקיבוץ ומתקרבים לגיל 30, קליטה של משפחות צעירות עם עדיפות לבני קיבוץ שאינם גרים כיום בקיבוץ, וכן קליטת משפחות לחברות מותנית כחלק מפרויקט הבנייה של השכונה החדשה בקיבוץ.

תהליך העבודה של הוועדה מתחיל למעשה במפגשים עם צעירים בני 27 ומעלה אשר גרים בקיבוץ, במפגשים אלו מתארים לצעירים את תהליך הקליטה ומה נדרש מהם לעשות כדי להיקלט לחברות ומנסים לתת מענה לשאלות. המפגשים פותחים פתח להדברות עם הצעירים על כניסה לתהליך קליטה, עליזה וביאטריס מדגישות את החשיבות של הקשר הראשוני עם הצעירים והמועמדים לקליטה אשר נותן להם את התחושה שהקיבוץ רוצה אותם ומעוניין בקליטה שלהם לחברות.

השלב הבא הוא ליווי של צעירים ומשפחות בתהליך הקליטה, החל מהאבחונים החברתיים והכלכליים, בדיקה של נתוני המועמדים, הסדרה של תשלומים שונים לקיבוץ ועד להצבעה בשיחת קיבוץ ובקלפי.

גם לאחר הקבלה למועמדות ממשיכה הוועדה ללוות באופן אישי כל נקלט במטרה לסייע בהתמודדות עם גורמים שונים בקיבוץ ולאפשר כניסה חלקה עד כמה שניתן לתוך המערכת הקיבוצית המורכבת.

בימים אלו מתקרב לסיימו תהליך משמעותי שהעסיק את הועדה מעל לשנתיים - קבלה לחברות מותנית של

מתחת לצמרת הורחב והוספו מקומות חניה לאורכו. ישנו גם תכנון לאזורי חניה נוספים ליד ביתו של משה חננאל ובאזור הבריכה. לצערי, יש פער תקציבי בין התכנון לביצוע שרואים בשטח.

מכיוון שיתכן שגם אנחנו, למרות העיסוק הנרחב, לא רואים את הפתרון הראוי, החלטנו השנה להיעזר במתכנן נוף מקצועי חיצוני. מתכנן זה קיבל על עצמו את בעיית החניות בכל רחבי הקיבוץ והתחיל את עבודתו. כאשר יגיע להמלצות סופיות נפרסמן כמובן לציבור ונקיים דיון משותף. לא יהיה נכון להתקדם בכיוון פתרון מסוים לפני שאנחנו מקבלים ובוחנים את המלצותיו.

חשוב לציין שתכנון חניות מצריך חשיבה מערכתית גם על נוסעי רכב אך גם על הולכי הרגל, הילדים ורוכבי האופניים. אנו עושים מאמצים לפתור את הבעיה אך יחד עם זאת לשמור על צביונו הייחודי של הקיבוץ.

לציבור כולו - שלום ממרפאת שיניים

אנחנו רוצות לרענן את הזיכרון באשר לנוהלי הטיפול במרפאת השיניים:

* יש לנו צוות רופאים ושינניות - יציב ומצויין ומסור מאוד, הרופאים - גבי, הילה, דני האורתודנט והשינניות - חן, שאלין ונעה.

* ילדים מגיל הגן ועד כיתה ו' - מוזמנים אלינו לבדיקה לפי קבוצתם, יחד עם המחנכות. (המחנכות יידעו את ההורים לפני הבדיקה). במידה ויש צורך בטיפול אנו מיידעות את ההורים ומתאמות עם ההורים את הטיפול.

* ילדים מכיתות ז'-י"ב, האחריות מוטלת על ההורים לשלוח אותם אלינו לבדיקה, לטיפול ולשיננית.

* נשמח שכל החברים יתאמו תורים לבדיקות, טיפולים ולשינניות - ביוזמתם הם.

** כידוע ההשתתפות הכספית של החברים היא 10% מעלות הטיפול. כל מטופל שמעוניין לדעת את סכום החיוב מוזמן לבדוק איתנו - במהלך הטיפול. (טיפולים יקרים יש אפשרות לפרוס לתשלומים בתיאום עם דובי זמר)

מחכים לכם

בברכה,

צוות מרפאת השיניים

מתברר שגם רווחה כלכלית מביאה אתה בעיות. ריבוי כלי הרכב הוא עובדה קיימת ולא נראה שניתן וכדאי להילחם בה אבל נדרש מכולנו לעשות את המקסימום כדי לשמור ככל האפשר על איכות החיים פה. בשנים האחרונות הותקנו לא מעט חניות בשטח הקיבוץ ובכל זאת נותרו מספר בעיות בהן יש לטפל. בשיכון קירי עליון וצמרת קיים מחסור חמור במקומות חניה ואנחנו, תושבי השכונה, מבקשים לטפל בבעיה.

מוסכם כבר עם מוסדות הקהילה שישפתרון פשוט ולא יקר אם כי כמובן שגם פתרון זה לא חף מבעיות כמו כל פתרונות החניה בקיבוץ. הפתרון שאנו מציעים הוא להרחיב את הכביש שנמצא בין שכונת צמרת ליער כך שיכיל בצידו גם מקומות חניה. אנחנו חייבים לציין כי גם כיום כביש זה משמש בחלקו לחניות בשעות עומס, בשבתות, חגים, ובקיץ בזמן פעילות הבריכה. הבעיה היא שמכיוון שהחניה בו אינה מוסדרת היא נעשית באופן המסכן הן את הולכי הדרך בשביל, הן את המכוניות הנוסעות בו, והן את המכוניות החונות שם מכיוון שהדרך הופכת לצרה מאוד.

נציגים מהשכונה העלו את הנושא לועדת תכנון אך לצערנו הנושא לא קודם. כל מי שרואה את התהליך של גידול מספרם של הרכבים מבין שהבעיה לא תיעלם מעצמה אלא רק תחריף. פנינו גם למוסדות הקיבוץ אך נכון לרגע זה, ללא הועיל. אנו פונים כאן לציבור בתקווה שאולי לחץ של דעת הקהל יועיל יצליח לקדם את הנושא. זאת לפני שנציף אותו בדרכים יותר "רועשות".

שבת שלום לכולם,

דיירים בשיכון צמרת וקירי עליון

תגובת ורה, רכזת ועדת תכנון

במהלך השנים האחרונות אנחנו מתעסקים רבות בנושא חניות, כבישים, ומדרכות בקיבוץ. השינוי שהגיע רק החריף את הבעיות העלה את הצורך לפתרון. בתב"ע של הקיבוץ יש הגדרה של אזורי חניה ושל המרחק הרצוי בין אזורים אלו לאזורי מגורים. שיכון צמרת וקירי אלו השיכונים בהן עשינו הכי הרבה עבודה בשנים האחרונות. הכביש

העיקר בריאות

פירות יבשים-לא רק בט"ו בשבט

יכולים להוסיף ערך תזונתי רב למאכלים שונים, במיוחד כשאננם מבושלים ויכולים להוות אלטרנטיבה לסוכר בהמתקת מאפים, רטבים ותבשילים. אפשר גם להשרות אותם במים ולבשלם בקומפוט.

מידע על כמה מהפירות היבשים:

תמרים - עתירי אנרגיה וסיבים תזונתיים. מכילים אשלגן וסידן. ניתן לשלבם בתבשילים שונים, בסלטים, גרנולה, דייסות ואפשר גם למלאם בגבינה, שקדים, קשיו ושאר אגוזים.

משמש - עשיר בברזל וויטמינים נוספים המהווים נוגדי חמצון המגנים על כלי הדם. ניתן להשרותם ולמעוך אותם למעיין ריבה / ממרח ולאוכלם כך, על לחם, או כמזון איכותי מאד לילדים.

תאנים - מקור טוב לסידן. אפשר לשלבן בכל מאכל, סלט או מאפה.

פפאיה - מכילה את האנזים פפאין המקל על העיכול. בתוספת לסלטי פירות, גרנולה ועוד.

שזיפים - עתירי סיבים, עוזרים להסדיר יציאות, מכיל ריכוז גבוה של נוגדי חמצון. ניתן להשרותם ללילה ובבוקר לשתות את המים ולאכול את השזיפים בגרנולה, בדייסה או בקומפוט.

הידעת?

בתהליך הייבוש, כל הצימוקים נהפכים לשחורים. צימוקים בהירים (צהובים) אינם עשויים מענבים ירוקים כפי שנהוג לחשוב, אלא נצבעים בחומר שנקרא סולפיט שגורם להלבנה והבהרת הפרי. לכן, עדיף לאכול צימוקים שחורים שלא עוברים תהליך זה. תהליך דומה עובר גם המשמש המיובש שאינו אורגני.

מדור העיקר הבריאות חוזר אלינו לאחר הפסקה של כמה גיליונות. חשבנו לעצמנו שאם פריחת השקדיות בצפון איחורה השנה נוכל גם אנחנו להביא באיחור התייחסות למנהג החג, אכילת פירות יבשים מכיוון שבנינו, פירות יבשים אוכלים לאורך כל השנה / מורן נסלבסקי-פלד

תהליך ייבוש הפירות הוא תהליך עתיק יומין. באזורים קרים יותר של כדור הארץ הייתה זו הדרך לשמר פירות לתקופות הקור הארוכות, בהן לא היו כמעט פירות. עמים נודדים וציידים היו משתמשים בפירות היבשים כצידה לדרך, שיכולה להישמר זמן רב מאד.

בזמנים עברו היו משאירים את הפירות להתייבש בשמש, מה שמר על הערך התזונתי שלהם. כיום משתמשים לרוב בשיטות ייבוש תעשייתיות. חלק מהפירות היבשים מטופלים בחומרים משמרים מכילי גופרית (סולפיטים וסולפאטים) לשיפור צבעם ולהארכת חיי המדף שלהם. אלו עלולים לגרום לנו תופעות לוואי שונות. כמו כן לחלקם הגדול של הפירות היבשים מוספים עוד סוכר כדי שיהיו יותר מתוקים.

פירות יבשים אורגניים מומלצים ביותר, מאחר והם אינם מכילים חומרי שימור ומראה.

בתהליך הייבוש מופחתת כמות הנוזלים שבפרי מ-80%-90% לכ-25% בלבד, מה שמעלה באופן יחסי את ריכוז הפחמימות, החלבונים, השומנים והסיבים שבפרי. כמו כן עולה ריכוז ויטמיני B ו-E שבפירות, אך כמות ויטמין C פוחתת.

פירות יבשים, אם כן, הם ספקי אנרגיה גדולים מאד ואפשר להשתמש בהם כממתקים לילדים ולמבוגרים, הם

כך נזכור השנה את ארז

ריצת הניווט לזכר ארז הרפז תתקיים כמו בכל שנה ב-17.3.2017, בשעות הבוקר באורווה של קיבוץ הזורע.

השנה הניווט מאורגן על-ידי מועצה אזורית מגידו וצוות מהזורע. אחרי חמש עשרה שנה של הובלת ריצת הניווט לזכרו של ארז, חיפשנו דרך נוספת המתאימה למשפחה להתכנס בהרכבה הנוכחי. המפגש עם אתר "משא למסע" - לזכרם של תרמילאים שיצאו לטיולם הגדול ולא חזרו (תאונות, מחלות...) נתן לנו תשובה מוצלחת מאוד להמשך. ייצרנו קשר עם אורי מלמד (מוביל המבצע). העברנו את התרמיל של ארז + צ'ק לקניית 2 תרמילים נוספים. על התרמיל נתפר פץ ועליו כתוב "משא למסע לזכר ארז הרפז". בתוך התרמיל מצורף דף המספר על ארז.

מתוך האתר:

"אהבת הטבע והטיולים היא נחלתם של רבים, בכל הגילים, ומכאן בעצם התחיל להתגלגל רעיון המיזם - מתן אפשרות למשפחות להנציח את יקיריהן שבחייהם היו אוהבי טיולים. אם אתם יוצאים למסע רגלי עם ציוד על הגב ומעוניינים בתרמילים, תוכלו לקבל אותם מאתנו בהשאלה לזמן המסע. על גבי התרמילים האלו יהיה פאץ' לזכרו של מטייל, וכך הוא יזכה להנצחה לכל אורך המסע, באותם מקומות שאהב".

מזמינים אתכם להיכנס לאתר להתרשם מהמיזם אשר מאפשר להנציח את המטיילים דרך המסע המתמשך.

ביום ו' 24.3.17 בשעה 13:00 נתכנס לטקס בבית קצר בבית הקברות. ב-13:30 נפגש במועדון עם אורי מלמד ונשמע את הסיפור של המבצע "משא למסע".

כל מי שמעוניין מזומן,
רמי נורית הילדים והנכדים.

גן וצליל

ליד מגרש המתקנים הוותיק מוקמת בימים אלו חצר נוספת בעלת אופי שונה. רן קורא לה "גן וצליל". כשביקשתי הסבר קצר לעיתון על הפינה החדשה רן הסכים בחיוך גדול ואף הגיע עד לביתי במקום שאגיע אליו. אביגיל הקטנה לא הבינה מה קורה, איך זה הגיוני שבפעם הראשונה מזה ארבעה חודשים ראיון לבשער מתבצע אצלה בבית ולא ברחבי הקיבוץ?

רן הסביר כי עבורו גן הנוי מתחבר לכל חמשת החושים, חוש הראיה (צבעי העלים והפרחים) חוש הריח כמובן, חוש הטעם (כפי שיכולים להעיד כל גנון אפרוח בניצוחה של תמנע שלא פוסחים על אף פירות מהעצים שבסביבה), מישוש וחוש השמיעה (רשרוש העלים).

מכאן עלה הרעיון ליצור פינה שתוקדש כולה לחוש השמיעה. מקום בו ילדים יכולים להשתחרר קצת, לדפוק על האבזורים השונים ברעש גדול, מקום שבו ילד שנזרק מבית הספר יכול להוציא קצת אנרגיות בצורה לגיטימית, כאן רן מחייך ומוסיף "מניסיון אישי". בפינה החדשה ניתן לראות כבר שני קסילופונים, האחד מבמבוק והשני ממתכת. אליהם יתווספו בקרוב פעמונים העשויים בלוני גז ישנים וגונגים (מעין צלחת) תלויים. קיימת שם גם מערכת צינורות תת קרקעית בה ניתן לדבר בצד אחד ולשמע בצד השני. הכל יהיה צבוע ומונגש באופן בטיחותי לילדים.

על פינת החמד הזו אמונים רן סלומון ואמנון פלד, האדם שמוכר ואהוב על כל ילדי הגיל הרך והגנים. מעכשיו יש לילדים סיבה נוספת לאהוב אותו, למרות שלא שהיו חסרות כאלו לפני... תודה לכם על ידי פלא ולב רחב!

ברכה למזכירת פרט / נטע הרפז

אחרי שיחת קיבוץ בה הכרנו את שלושת המועמדים לתפקיד מזכיר פרט, פנתה אליי נעה בבקשה לכתוב כמה מילים למזכירה הנכנסת. מאוד שמחתי מהבקשה ומהרעיון של "העברת המקל", המחשבה שכולנו יחד שותפים למירוץ קבוצתי ומעבירים בינינו את המקל המסמך מי לוקח את האחריות ואת ההובלה, לקטע המרוץ הבא - מצאה חן בעיני. אנחנו בוחרים מתוכנו (או נעזרים מהחוץ) באנשים שייקחו את האחריות שיובילו את הקיבוץ וחבריו ויהיו נקודת משען עבורם.

מניסיוני להיות מזכירת פרט בקיבוץ מתחדש זה שונה בהרבה מובנים מלהיות מזכיר פרט בקיבוץ שיתופי. לקיבוץ המתחדש יש עמוד שידרה מוצק יותר מלקבוץ השיתופי, יש חוברת יש דרכי התנהלות ולהבנתי יש הגיון יותר ברור בדרך לקיחת ההחלטות. החברים עצמאיים יותר בהתנהלותם וביכולתם לבחור מה ירצו לעשות בזמנם ובכספם התלות בקיבוץ יורדת ויש יותר חופש החלטה ופעולה. הכסף של הכלל הוא כבר לא הכסף "של הקיבוץ" אלא הכסף ממסי החברים מעבודת האנשים שבחרו להיות שותפים לדרך ולמקום בזמן הזה. ולכן להחלטות מצטרף שיקול נוסף.

אני מאחלת לשרה השתלבות טובה בהנהלת הקיבוץ, יחסי עבודה טובים מפגשים עם החברים ומציאת דרכי העזרה והתמיכה לחברים אשר יזדקקו לכך.

אל תשאל מה "בשער" יכול לעשות בשבילך, שאל מה אתה יכול לעשות בשביל "בשער"

העיתון כבר יוצא בצורה קבועה ואני מקווה כי הוא מעשיר את חיי הקהילה. כל זאת בזכות העבודה הנהדרת של כמה חברים שכותבים, מאיירים, מעצבים, מחלקים, מצלמים ומקלידים וזה המקום להודות להם.

תומר גרוס, יבל ברקאי, שבתאי פרידמן, טלי כלב, יעל כרמי, מורן נסלבסקי-פלד, נחשון שחם, רינה רשקוב, יעל טיקטין, אנה אבראל, נחמה נהב צוות הארכיון המופלא, דני נהב, דובי זמר, בועז בש מרץ'

עבודת בניית מערכת העיתון עדיין לא הסתיימה! ישנם עוד מספר תפקידים במערכת שראוי שיהיה להם אדם אחראי ובהעדר כזה, אני לוקחת אותם על עצמי. התוצאה היא שמטבע הדברים, התפקידים הללו מבוצעים בפחות תשומת לב, העיתון מייצג את קול הציבור בצורה פחות טובה ולא פחות חשוב - דני סובל מחוסר חמור בתשומת לב. חשוב לי שנצליח, כקבוצה, לרתום כמה שיותר אנשים למערכת. אני מצרפת למטה את רשימת התפקידים הקיימים במערכת ובהם גם את אלו שאינם מאוישים (כלומר, מאוישים על ידי). למרות שהגיליון יוצא כל שבועיים, אין בעיה להתנדב לתפקיד בתדירות נמוכה יותר, למשל, פעם בחודש, או פעם בחודשיים. כך, כמה חברים יכולים לחלוק בתפקיד ולבצע אותו לסירוגין. במילים אחרות "אין לי זמן" זה לא תירוץ טוב... בסופו של דבר, השאיפה שנצליח לבנות יחד צוות יציב שעובד טוב ביחד ונפיק בעבודה משותפת עיתון מצוין!

תפקיד	מהות	חבר אחראי
עורכת	אחראיות כוללת על העיתון	נעה אלבוחר
עיצוב ועריכה גרפית	הפיכת החומרים (טקסטים ותמונות) לגיליון מעוצב ומוכן לדפוס	אנה אבראל
הפצה	חלוקה לתאי דואר	יעל טיקטין
כתבות ראשיות	הבאת נושאים מרכזיים מהקהילה, קיום וכתובת ראיונות וכד'	?
אחראי מדורים		
פינה לשיתוף הציבור	הבאת עדכונים מבעלי תפקידים, ועדות וכד'	תומר גרוס
מה לי ולספורט	כתבות בענייני הספורט והקיבוץ	נחשון שחם
הכר את החבר	מציאה (ושכנוע...) של חבר לכתוב על עצמו	?
ראש בראש	מציאת נושא אקטואלי ושני כותבים עם עמדות מנוגדות לגביו	?
העיקר הבריאות	כתבות בנושא בריאות	מורן נסלבסקי פלד
היה היה	הבאת כתבות "בשער" רלוונטיות מהארכיון	צוות הארכיון
היכן אני נמצא?	כתיבת חידות ידע והיגיון על מקומות בקיבוץ	דני נהב
לי זה יצא טעים	מציאה של מתנדב בשלן עם מתכון מעניין	?
יצירה מקומית	הבאת חומרים מגוונים פרי עתם / מכחולם של חברי קיבוץ	?
לטיול יצאנו	מציאה של מתנדב עם טיול מעניין שמעוניין לשתף	?
ספרים רבותי, ספרים	המלצה על ספר	טלי כלב
אותי זה מצחיק	ריכוז בדיחות / תמונות מצחיקות	?

אם יש לכם תכנים לתרום באופן חד פעמי - מעולה! אנחנו תמיד מחפשים נושאים מעשירים. אם אתם יכולים לקחת אחריות על אחד המדורים למעלה בתדירות קבועה כלשהי (פעם בשבועיים / פעם בחודש / פעם בחודשיים), זה מאוד יעזור. לפעמים, כל מה שנדרש שם זה קשרים ויכולת שכנוע...

יוחאי הוכמן שגם בסקי היה לו כישרון מולד), למדו את התנועות הבסיסיות ואחרי מספר תרגולים עלו על הרכבל עד לתחנה העליונה ומשם החלו לגלוש. כמובן שמדי פעם נשארו כמה כתמי דם או חלקי ציוד על המדרונות אך לרוב חזרו כולם בחתיכה אחת.

החרמון קלט אל מדרונותיו את כל עדת ישראל ולכן ניתן היה לשמוע צעקות רבות וקללות עם כל התנגשות של גולשים שזה עתה למדו לגלוש. ישראל מדינה קטנה – זכורה לי התנגשות קשה עם גולש שלאחר הסרת משקפי השמש הסתבר ששירת איתי בצבא וכך הכעס הפך לצחוק. אתר החרמון המושלג מהווה תפאורה נהדרת לצילום.

אופיר בר בשיער שופע ומשקפי רייבאן וורד אמיר היפיפיה בשיערה הגולש התייצבו עם לבוש תואם לצילום שכאילו נלקח מכרזת פרסומת.

בדיחה: איך אומרים ברוסית מדריך סקי? תשובה: מדריכסקי.

ספורט אתגרי בהזרע / נחשון שחם

בשנות השמונים בזמן שבטירת הכרמל שלום אסייג שיחק בבלורות ונסע על וספה עם סירה כאן בקיבוץ הזרע הייתה פריחה לספורט אתגרי על ענפיו השונים. היו לכך מספר סיבות עיקריות: ראשית, קמו משוגעים לדבר שהתמחו בסוגי ספורט ורצו לעסוק בהם ואף להנחילם לחבריהם. שנית, הציוד היה יקר והיה צורך בקופה המשותפת של ועדת ספורט. שלישית, היה ניתן לקחת ימי חופש בלי שהדבר ישפיע על התקציב ורביעית חוקי המדינה והעיסוק בספורט היו קצת יותר גמישים מהיום ואצלנו היה ניתן "למתוח" אותם אפילו מעט יותר. בסקירה הנוכחית יסופר על שלושה ענפי ספורט: סקי, צלילה וסנפלינג.

סקי

העיסוק בסקי בהזרע החל בערך במקביל להכשרת הר החרמון לגלישה. היו כאן מספר בני קיבוץ שידעו דבר או שנים על המקצוע בעקבות טיול בחו"ל או שליחות של ההורים לארצות הקור (משפחת בר) והיו בעלי הכישרון המולד שתפסו בקלות את סודות הגלישה. במשך תקופה מסוימת נאסף ציוד סקי (נעליים, מגלשיים ומקלות) ע"י חברים שרכשו אותו בחו"ל ואוחסן בחדרון קטן בקומת המרתף של שיכון צעירים. זה היה מחסן סקי וסנפלינג. עם בוא החורף התארגנו נסיעות בטרנזיט מהזרע. ערב לפני הנסיעה הגיעו כולם למחסן וכל אחד התאים לעצמו ציוד. בבוקר השקם התכנסו החברה בחדר האוכל לשתיית קפה גדעון והכנת סנדוויצ'ים. ההסעה יצאה מוקדם מאוד בכדי להגיע ראשונים לחרמון. למישהו הייתה תעודת סטודנט או תעודה של כניסה חופשית ובעזרתה הצליחו לרוב לשכנע את השומרים שהתעודה מעניקה כניסה חופשית לכולם.

ובאתר הסקי עצמו התכנסו כולם ובהדרכה של אחד המומחים (אופיר בר שהיה בגיל צעיר בשליחות בשוויץ או

ענף זה הגיע להזורע תודות למספר משוגעים לדבר: משה חננאל הנהרייני שהיה רוב חייו דו – חי בילה חלק רב מזמנו בים מעל או מתחת למים, אלי אלקבץ איש השייטת היה גם מדריך צלילה, יוסי יערי ההרפתקן שהתלהב מאוד מהצלילה והדביק גם צעירים נוספים וכן דני וגילה האקט אשר הכירו בעת עבודה במועדון צלילה באילת ושמחו לארח את חברי הקיבוץ במועדון.

במשך תקופה לא קצרה התארגנו מספר קורסי צלילה כאשר חלק מהאימונים התקיימו בברכת השחיה של הזורע. רוב הקורס התקיים במועדון בשבי ציון ובאחת היציאות לים התהפכה הסירה במרחק רב מהחוף ולמרבה המזל בין הצוללים היו גל אבריאל ואלון פלד שהצליחו להגיע לחוף בשחיה ולהזעיק עזרה.

צוללי הזורע פקדו את חופי סיני והגיעו עד ראס מוחמד. זכורה לטוב נסיעה רבת משתתפים לאילת. לקיבוץ היה אז מיניבוס מרצדס גדול ששימש להסעות. לקראת הירידה לאילת פורקו כל הכיסאות והונחו מזרונים על רצפת הרכב. וכך בעוד פיליפ או נהג אחר נוהגים, כל שאר משתתפי הטיול ניצלו את הנסיעה לשינה על המזרונים. חברי הזורע התמקמו במחנה בתוך מועדון הצלילה ויצאו כל יום למספר צלילות.

משה חננאל הצטייד במצלמה תת ימית ותיעד את הצוללים. לאור המספר הרב של הצוללים הוחלט אפילו להקים מחסן ולרכוש ציוד ששימש את החברים במשך מספר שנים עד שהתבלה או עבר לאחד מבתי החברים.

סנפלינג

התפתחות ענף גלישת המצוקים בארץ החלה ככל הנראה לאחר מלחמת ששת הימים עם גילוי מצוקי מדבר יהודה. מספר חברים וצעירים מהזורע התוודעו אל הענף בזמן הצבא או לאחריו וסחפו איתם צעירים רבים אל המצוקים והגבים של המדבר. טיולים רבים הודרכו ע"י עמירם וייס דובי וייס. לעיתים אפילו נגמרו הטיולים בשעה המתוכננת. בדרך כלל הקדים החושך את הסיום.

לשם גלישה טובה ובטוחה דרוש ציוד טוב ואמין אך זה כמובן דורש כסף רב ותקציב ועדת ספורט לא הספיק. למזלנו היה להזורע נכס יקר ערך בדמותו של רמי הרפז. בחיל האויר נוהגים לחבר למטוסים חבלים ארוכים לגרירת מטרות אשר עליהם יורים תותחי הנ"מ. האימון מתבצע לאורך החוף וכאשר המטרה נפגעת, משחרר הטייס המוביל את החבל. זהו אות הזינוק לחובבי הסנפלינג הרצים מהר לאסוף את החבל. כאמור תודות לקשרים בחיל האויר הגיעו מספר חבלים בני מאות מטרים למחסן הסנפלינג בהזורע. אמנם חבל שעבר טרואמה של גרירה ונפילה לא אמור להחזיק גולשים אך אלו היו כאמור שנות השמונים והתשעים שהתאפיינו בסלחנות וקצת פזיזות.

השנים עברו, ציוד הסקי, הצלילה והסנפלינג התבלה או שעבר למחסנים אחרים אך נשאר הרבה זכרונות ותמונות.

עוף מוקפץ עם ירקות / לינזי שחורי

מצרכים (3 מנות):

- 300 גרם חזה עוף חתוך לפרוסות של 1 ס"מ
- חצי בצל חתוך דק
- פלפל ירוק אחד חתוך דק
- 6 פרוסות ג'ינגר טרי בעובי 1 מ"מ
- 5 שיני שום טרי קצוצות
- שמן קנולה
- תבלינים: מלח, רוטב סויה (לא מתוק), חומץ אורז

אופן ההכנה:

- מכינים את המוקפץ: מלהיטים 4 כפות שמן בווק. מטגנים את הג'ינג'ר עד שמקבל גוון חום. מוסיפים את השום וממשיכים עד אשר מריחים אותו. בשלב זה מכניסים את רצועות העוף וממליחים עם רבע כפית מלח. מערבבים את הרצועות עד שהעוף כמעט מוכן ומוציאים.
- מוסיפים לווק 2 כפות שמן קנולה ומחכים עד שהשמן חם מאוד. מוסיפים את הבצל ומערבבים חצי דקה. מוסיפים פלפל ירוק ומערבבים עד שהפלפל מתרכך. מוסיפים שתי כפות רוטב סויה וכפית חומץ אורז וממשיכים לערבב עוד חצי דקה.
- מכבים את האש. מוסיפים את העוף לווק ומערבבים.

מעבירים לצלחת הגשה ובתאבון!

ציור פורים מהמאה ה-19

הגבירו המתח - פורים משודרג בפתח!

ביום שישי ה-17.3 בשעה 20:30, נתכנס באולם המקומי כדי לחגוג את פורים במסיבת ריקודים משודרגת בתוכנית:

- במקום ארוחת הערב הסטנדרטית בחדר אוכל יהיו מזנוני אוכל הפתוחים לאורך כל המסיבה עם מבחר מנות טעים ומיוחד.
- **בר איכותי לאורך כל הערב.**
- הפתעות (שהשתיקה עוד יפה להן)
- 50 שקל כניסה למסיבה המשודרגת לכל חבר ותושב. מכירה מוקדמת של צמידי כניסה תהיה בחדר אוכל החל משבוע הבא.
- **למי שבכל זאת מתעקש לאכול בבית, ביום שישי של פורים תהיה חלוקה של אוכל מוקדמת בחדר אוכל.**
- **עוד פרטים בהמשך...**

הצוות המבלגן

אור תנועה וצליל בוואדי- הזורע 3.3.2017 מפת מיצגים

- מיצב ■
- בית קפה ■
- מוזיקה ■
- וידאו ■
- מיצגים בתנועה-השתתפות הקהל ■

תחנה	מיקום	יוצרים	תוכן
1	שיכון טחנה	דובי ויס ומשפחתו	"הטחנה האחרונה"
2	טחנה	צוות	אור תנועה וצליל- וידאו קליפ
3	גשר טחנה	אבריאליים, לי מרקוביץ	בית קפה- שמעליה
4	גשר טחנה	אנה וסיוון	ענני אור
5	מרפסת בקיש	להקת הבית - דרור, גל ראול, מורן ניב וחברים	מוזיקה- שירי מים, אור ואווירה
6	מול בית חיים ירון	משפ' ירון	"חסה על המים"
7	עץ הערמון	שלומית ושקמה אלישב	"אור בחלוני"
8	עץ תאנה	שירה שטיינר	פיות
9	סכר קטן	רן סולומון, דורון פלד, ניב סלע	אשד ומים
10	עץ מול בית עטיה	עידית דינור	"זיקוקי דינור"
11	מול בית עטיה	משפ' עטיה+אמנון פלד	"בגלגול הזה"
12	מול בית רני ריילינגר	צוות	FROZEN
13	גשר אירי	אניה ומרסיה דליה, ענבר, שרה	"הזמנה לתנועה"
14	דשא לילך	אתמר נהב משפחה הילה מ, מור כ, רוני כ ירון, ניקול ונטלי א.	"...זהו שושנות המים לשדה פרחים"
15	מול בית נעמית	שירה שטיינר, זיוה כהן יורם לביא	פטריות הקסם
16	גשר אילנה	צוות	געגוע
17	גשר אילנה	צוות	קשת של צבעים
18	גשר אילנה	ילדי הקיבוץ	שוטי שוטי ספינתי
19	גשר אילנה	מורן קבאסה רן ס, רני, ר דוד ר, אורי חץ, ניב ס. אוראל ב-צ, חן מ. שחף ד. טוצי	גלגל ענק
20	בית אילנה	תמונות מספרות	צילומי אשר בנארי
21	גשר אילנה	צוות	פרחי תחנה
22	דשא	שירה שטיינר, זיוה כהן	סביונים
23	דק רן סולומון	נור שטיינר (יקנעם מושבה) אלון שוער (מגידו)	קונצרט חי בפסנתר
24	גשר חצב	ירדן, רעי שרגאי אורי מוריס	משחקי לייזר
25	דק גיל סולומון	גיל ומורן סולומון	ארובות ניו אורלינס
26	גשר שקד	נעורים	ערב בנעורים
27	משק ילדים	זיוה כהן שירה, אורי חץ	טווס
28	מול בית אמנון	צוות	שער וורדים
29	גשר אמנון	צוות הגד"ש	סובי סובי ממטרה
30	גשר קק"ל	צוות טכני	ליזרים בתנועה
31	בוסתן אמנון פלד	תושבי ל"ו מארחים טיבי וצוות ההגברה /תאורה	בית קפה ל"ו
32		רוני, אורי כ-א, שחר, חזן אורי, כרמל(עין השופט) נעה כהן, עפר וולף, זיו פלד, מיקי שמע	ציפורי לילה מסתובבות
33		גבעון כ-א יואב כ-א יפתח עטיה יוני שחם	אופניים בתנועה

אלו הם רק חלק מהמיצגים שמחכים לכם בשישי. בוא להנות, 3.3.17 בשעה 18:30-22:00. תתלבשו חם!

צוות הארוע:
 ניר מרקוביץ,
 אמנון מאיר, יזהר נהב, תומר גרוס,
 רעי שרגאי, שירה שטיינר, תמנע רז,
 אירס שלו, זיוה כהן

יצירה מקומית

יצירות פרי עמלם של חברי הקיבוץ

איור סולמות / שבתאי פרידמן

בחירות לא עלינו / יבל ברקאי

הפעם במדור סולמות שני ציורים, הראשון, הציור המקורי שנעשה ברישום ידני. השני, התוצאה הסופית לאחר עיבוד מחשב.

בחירות לא עלינו / יבל ברקאי

החמה של לירז,

האימא של רז

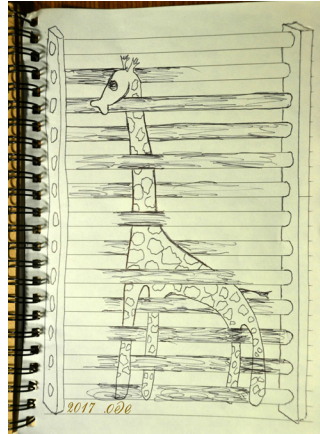
וגם בועז

יצאו למכרז.

כשנפתח הארגז

התגלה הרז:

עוד ניסיון לאחדות שבזבז!

מועצה אזורית מגידו

מסלול עממי וריצת ניווט לזכר ארז הרפז ד"ל

בואו ליהנות מריצת ניווט ומסלול עממי לזכר ארז הרפז ד"ל שנתקיים בקיבוץ הזורע ביום שישי 17.3.17 פעילות הניווט מתקיימת זו השנה ה-16 בחסות האיגוד הארצי לספורט הניווט וכוללת מסלולי ריצה והליכה ביער הזורע ובשטח הקיבוץ.

קיימים מגוון סוגי מסלולים באורכים שונים עבור רצים מקצועיים ובנוסף מסלול עממי המתאים במיוחד וממלץ למשפחות, ילדים ונוער.

נקודת היציאה: אורות קיבוץ הזורע
זינוקים למסלולים התחרותיים החל משעה: 9:00-10:30

במתחם האירוע מאהל רישום וחלוקת מפות, שתייה וכיבוד קל, שירותים ואבטחה.

כולם מוזמנים לקחת חלק באירוע ייחודי זה וליהנות מפעילות ספורט בחיק הטבע!

משרד התרבות והספורט

מרחב ביספרי רמת מנשה

סקיצה שתיכנן האדריכל מנספלד את בית וילפריד, 1946

התחלת בניית בית וילפריד

תרבות וסוציולוגיה דת ופילוסופיה. כמו כן הוא צריך להיות נרחב כדי שיוכל לאכסן את אוספי, אם כי אין הכרח, שכל חפץ יהיה נראה או מוצג בעת ובעונה אחת. אפשר להשאיל חפץ מסוים או חפצים אחדים למשך זמן קצר (לתקופה של ארבעה עד שמונה שבועות למשל) לכל מוסד שהוא בארץ ישראל או לכל יישוב שהוא או לכל איש שיש לו ענין מיוחד בכך."

כמו כן נקבע על- ידי וילפריד, כי מרכושו ייחד סכום של אלף לא"י לשם העברה, ביטוח, הדפסת קטלוג, ארונות הצגה, ספריית יד וכו' וסכום שני של ארבעת אלפים לא"י להקמת "הבית לאמנות וללימודים של המזרח"... אנו מניחים, כי הסכום העומד לרשות כל המפעל יספיק לביצוע כל הסעיפים הנזכרים על- ידי וילפריד עצמו ולהקמה כל הבניין כולו...

אשר למקום הבניין: בא בחשבון השטח צפונית לבריכת העפר, הנועד לפי תכנית הנקודה החדשה לבית תרבות (בערך במקום מגרש הספורט של היום) ביקשנו עכשיו מאדריכל להכין שרטוט לתכנית ולצורת הבניין.

על כל אלה עלינו להחליט עכשיו. קיבלנו על עצמנו להנציח את זכרו, של איש יקר לכל מכריו, שראה את עצמו קשור לקיבוצנו ולבצע נאמנה את רצונו האחרון. ביחד עם זאת ניתנת לנו האפשרות להקים מפעל לתפארת, אם כי צנוע, שיהיה בו כדי להעשיר את חיי התרבות של הקיבוץ ולבנות להם משכן נאה.

היה היה

פינת הארכיון של קיבוץ הזורע

מאמר שנכתב לקראת הקמת בית וילפריד
ע"י אליעזר בארי / 6.6.1946

לפניכם חלקים ממכתב מפי אליעזר בארי הפונה לחברים לקראת הדיון על הקמתו של בית וילפריד. בתקופה זו לא היו בעיות עם המינהל אבל קבלת ההחלטה לא הייתה פשוטה. מהי מטרת הבית שיבנה, לשון הצוואה של וילפריד עצמו, מקורות למימון הבניה ומחשבות על מיקום בכתבה הבאה / צוות הארכיון

ביוני מלאו שלוש שנים למותו של וילפריד ישראל...לא ניתן למלאות את רצונו שיובא למנוחת עולמים באדמתנו. אך נעשה למען הנציח את זכרו ולהקים יד לרוחו בחיינו ובמפעלנו.

המפעל על שם וילפריד ישראל:

לפני שנתיים וחצי החלטנו להקים בקיבוצנו בית תרבות על שמו של וילפריד ישראל, בהתאם לצוואתו... לא נוכל להתעלם מהעובדה, שיש מי שעיינו צרה בכך, שאוסף האמנות רב- הערך של וילפריד יועבר להזורע ושסכום כסף גדול למדי יושקע אצלנו... גם מבחינה כלכלית לא ייגרם לנו נזק על ידי השקעה של כמה אלפי לירות אצלנו, אף כשלא ניהנה מהן באופן בלתי אמצעי. עתה עלינו לאמץ את התכנית אל לבנו, לפרטה ולהגשימה.

וילפריד ישראל לא היה קשור בקשרי ידידות אמיצים לאחדים מחברינו בלבד, הוא ראה את עצמו קשור גם לקיבוצנו בתור שכזה. היה ברצונו לחיות אצלנו, אם הנסיבות תאפשרנה זאת, והוא רצה להיקבר כאן. כל זה לא ניתן ונשארה רק צוואתו.

במכתב אל אחיו, הממונה על ידיו כמוציא לפועל של הצוואה, הוא כותב בצרפו את המכתב לצוואה:

"היות וארץ- ישראל היתה לי חשובה הן במחשבה הן בפעולות בכל אותן השנים, רצוני לתרום תרומה אשר תהא יאה למאמץ היהודי בארץ- ישראל ולאחדים מידידי. הוגה אני את הרעיונות דלהלן ואבקשך להתחשב בהם:

רצוני, שאוסף האמנות שלי יועבר לארץ ישראל. הייתי מבקש, שבנין קטן, אולי ביתן כ"בית לאמנות וללימודים של המזרח" יוקם בתחומי קיבוץ הזורע על יד חיפה, הוא צריך להכיל מקום ללימודים, לספריות יד בענייני אמנות,

היכן אני נמצא?

פינת החידה של דני נהב

יוחנן בן-יעקב בשעת יצירה של תבליט עץ לזכר השואה וההעפלה, שהיה תלוי שנים רבות בחצר בית-וילפריד

יוחנן בן-יעקב ועזרא פלג עם היצירה של יוחנן שתלויה עד היום על הקיר מעל המדרגות לחדר האוכל

פתרון חידה מס' 7 (מהעיתון הקודם)

כמו הרקפת בין הסלעים, אני חבוי בין הסמרטוטים, מחכה שיגאלוני ממקומי זה, ויכבדו זכר יוצרי - בנו של השלישי באבות.

פתרון החידה: התבליט שיצר יוחנן בן-יעקב ושמוצב בין כלי הניקוי, על הקיר של "אפרוח" בחצר של "רקפת"

התבליט מעץ משולב עם הסמרטוטים, נכון שמגיע לתבליט מקום ראוי יותר?

הפעם מקום פתרון החידה "נחבא בין הכלים", תרתי-משמע.

"הרקפת בין הסלעים" מרמזת על מקום מחבואו - בחצר של גן "רקפת" על הקיר החיצוני של פעוטון "אפרוח". מי שהגיע למקום יכול היה לראות **תבליט עץ** (ראו בתמונה המצורפת) מעשה ידיו של יוחנן בן-יעקב ("בנו של השלישי באבות", שהרי יעקב הוא השלישי באבות אחרי אברהם ויצחק).

ומי ש"מחכה שיגאלו אותו מהמקום" הוא אותו תבליט יפהפה (כמו תבליטי עץ נוספים שיצר יוחנן ותלויים על קירות בקיבוץ) שאיתרע מזלו ונמצא תלוי בכפיפה אחת עם דליים, סמרטוטים ומטאטאים, כפי שניתן לראות בתמונה נוספת. אולי בזכות חידה זו יהיה מי שיתפוס יוזמה ויעביר את התבליט למקום ראוי יותר עבורו.

הפעם - אולי בגלל שהתבליט מוסתר לצערי מעיני הציבור ואולי בשל הקשר הנרמז הלא פתור בין הרקפת לסמרטוטים - לקח לפותרים יותר זמן מהרגיל.

ראשונים לאתר את המקום היו הצוות דנה, רינה ואלון מהנהלת החשבונות וריכוז המשק שגם זכו בפרס. אחרים הגיעו זיהו כהן, רן סלומון ויניב סלע וגם שרון כהן. הפעם תמונות הפותרים לא מתפרסמות מכיוון שהחלטנו להתמקד בתבליט עצמו. נחזור לפרסמן בפעמים הבאות.

חידה מס' 8

מקומי במעבר עליו שולט בן-ריבי

(מגיבוריו של דוד),

בדרך לרומא,

בואך מקום מושבו של השביעי

באחים.

קורא שחושב שהוא פתר את החידה ויודע לאיזה מקום מרמזת החידה - ימהר למקום (כדי להיות הראשון, שיזכה בפרס) ויצלם את עצמו כאשר האתר מופיע בצילום יחד איתו.

את הצילום עליו לשלוח בזריזות (שוב, כדי להיות הראשון...) לכתובת המייל הבאה: nehab559@gmail.com